

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
FILOZOFICKÁ FAKULTA
KATEDRA HISTORIE
Obor: archivnictví

Šolle Zdeněk, PhDr. – osobní fond
(1942 – 1986)
Inventář
(bakalářská diplomová práce)

Vedoucí práce: PhDr. Karel Chobot

Prohlášení

Tímto prohlašuji, že jsem bakalářskou diplomovou práci Šolle Zdeněk, PhDr. – osobní fond (1942 – 1986). Inventář vypracovala samostatně a použila jen pramenů a literatury, které uvádím v příloženém seznamu pramenů a literatury.

Olomouc, 20. dubna 2009

Kateřina Kovaříčková

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat Státnímu oblastnímu archivu v Zámrsku, jmenovitě Mgr. Jiřímu Kubovi, za poskytnutí nezpracovaného materiálu jako předmětu této bakalářské diplomové práce, za poskytnutí prostoru pro pořádání, vybavení a v neposlední řadě za cenné rady. Dále mé díky patří archivářům ze SOA v Zámrsku, PhDr. Václavu Pituchovi, Mgr. Milanu Novotnému a Mgr. Michalu Štorkovi. Děkuji PhDr. Karlu Chobotovi za pomoc při pořádání fondu a trpělivost při vedení mé práce a doc. PhDr. Marii Mackové Ph. D. za přínosnou konzultaci.

Obsah:

I. Úvod	5
II. Úvod inventáře	6
1. Dějiny původce fondu	6
2. Dějiny fondu	15
3. Archivní charakteristika fondu	16
4. Možnosti využití fondu	18
5. Údaje o archivním zpracování fondu	19
III. Protokolární záznam o provedení vnitřní skartace	20
IV. Inventární seznam	21
V. Tiráž	40
VI. Závěr	41
VII. Seznam pramenů a literatury	42
VII. Anotace	43
VIII. Resumé	44

I. Úvod

Jako svou bakalářskou diplomovou práci jsem si zvolila vytvoření archivní pomůcky. Konkrétně inventáře k osobnímu fondu PhDr. Zdeněk Šolle, což byl mj. archivář v SOA v Zámrsku. Vzhledem k mému studijnímu oboru se jedná o očekávanou formu diplomové práce. Archivní fond ke zpracování mi byl poskytnut v SOA v Zámrsku.

Literatury k tomuto tématu jsem našla poskrovnu. Proto hlavním zdrojem všech následně uvedených informací byl samotný fond. Já sama jsem o dotyčném archiváři věděla relativně málo. Až při pořádání materiálu a jeho následném studiu jsem si vytvořila detailnější přehled o životě PhDr. Zdeňka Šolleho a nasbírala potřebná fakta.

Osobní fondy jsou velmi rozmanitým typem fondu. Pro tento typ fondů byl dříve užívaný název pozůstalost. V současné době je nahrazen pojmem osobní fond. Jejich obsah závisí na původcově povaze, povolání, zájmech atd. Proto pořádání takového fondu vyžaduje podrobné seznámení se s řadou studií zabývajících se touto problematikou. Nemůžeme se držet klasických archivních kategorií (listiny, knihy, spisy, účetní materiál).

Je téměř jisté, že v každém takovém fondu bude nalezeno něco, co se bude vymykat předem vytyčenému schématu. K takovým písemnostem přistupujeme jako k jednotlivinám, u kterých je třeba posoudit jejich význam a dokumentační hodnotu a podle toho buď zvlášť zaevidovat, nebo vyskartovat. Je nutné jednat citlivě a pečlivě zhodnotit, zda daný materiál o původci něco vypovídá a může tak badatele dovést k objevu dosud nepoznaného.

II. Úvod inventáře

1. Dějiny původce fondu

PhDr. Zdeněk Šolle pochází z rodiny proslavené jak na poli historickém, tak v oblasti kultury. Zdeňkův otec Josef Šolle původně pocházel z Plzně. V sedmi letech už byl napůl sirotek. V těžké situaci jeho rodině nejprve finančně pomáhal tamější kněz, ale Josef stejně musel velmi brzy začít vydělávat, aby pomohl matce se sháněním obživy. Když zemřela i ona, odešel studovat do Prahy, kde se stal bankovním úředníkem. Následně se oženil s Marií Mazancovou a bydleli společně v bytě jejích rodičů. Jeho dětství ho poznamenalo na celý život. Byl členem několika spolků pečujících o sirotky a postižené děti.

Josefův strýc Jindřich, také původně pocházející z Plzně, se vydal po stopách svého otce Antonína a stal se vysoce kvalifikovaným strojníkem. Procestoval kus světa, dostal se do Francie, Španělska, Belgie, Itálie atd., ale také až do Asie.

Po návratu domů se oženil a hned po narození syna Jindřicha v roce 1899 odjeli do Ruska. Vrátil se stihli právě včas, v předvečer první světové války, r. 1912. To už jeho synovi Jindřichovi bylo 13 let. Za válečných let žili v Plzni a Jindřich tu založil ochotnickou divadelní společnost Jaro. Jindřich dospěl a po komplikovaném složení maturity získal práci v polském Krakově. Tady zjistil, že účty jeho láskou nebudou a k jeho radosti ho poslali zpátky do Čech. Tentokrát zamířil rovnou do Prahy, kde účinkoval v kabaretu Červená sedma. Právě zde začala jeho slibná kariéra herce. Široké veřejnosti je dnes znám pod svým uměleckým jménem, původně studentskou přezdívkou, Jindřich Plachta, kterého si většina z nás vybaví jako herce prvorepublikových a válečných komedií.¹

Zdeněk Šolle, tedy Plachtův druhý synovec, se narodil 24.12.1913 v Praze na Smíchově 939. Dne 10. ledna 1914 byl potom pokřtěn jako Zdeněk Emanuel Stanislav Šolle. Byl třetím synem svých rodičů. Respektive čtvrtým, protože ještě před jeho narozením jeden jeho bratr zemřel.

¹ TUNYS, L.: *Dobrák od kosti, Jindřich Plachta*. Praha 1999.

Zdeňkovi rodiče byli římskými katolíci a i své děti samozřejmě vedli ke katolické víře. Celé své dětství a následně i studia strávil Zdeněk v hlavním městě. Z původního bytu se nakonec s rodiči a celkem třemi bratry přestěhovali do ulice Na Šumavě 7, taktéž na Smíchově.

Po absolvování obecné školy vedly jeho kroky na klasické gymnázium. Po ukončení gymnázia se rozhodl studovat dál na Karlově univerzitě a to obor filozofie - historie. Byl přijat a studium nastoupil r. 1933. Kromě nadání na humanitní vědy měl velmi dobré jazykové předpoklady. Dokonalá znalost latiny mu velmi ulehčila následná studia španělštiny, kterou ovládal více méně pasivně, a italštiny. Právě italština mu byla asi nejbližší. V r. 1936 strávil půl roku na studijním pobytu v Římě. Právě tady můžeme spatřovat kořeny jeho zájmu o problematiku italsko - českých vztahů. Seznámil se tady s Dr. Zdeňkem Kristenem a díky němu se dostal do vatikánských archivů a byl zařazen do studijního programu Československého historického ústavu v Římě, Istituto storico cecoslovaco. Tento ústav byl založen r. 1921. U jeho zrodu stáli mimo jiné Kamil Krofta, J. Borovička nebo Vlastimil Kybal. Hlavním cílem studijního pobytu bylo edičně zpracovat nunciatury s vazbou na české země. Edice nesla název *Epistulae et acta nuntiorum apostolicorum apud imperatorum res gentas bohemicas illustrantia*.²

Už v této době začal Šolle sbírat první informace ke své pozdější disertační práci Savojsko a Bílá hora a celkově prohloubil svůj zájem o italské dějiny a papežskou politiku v období třicetileté války. V této době pravděpodobně netušil, že se tímto tématem bude více méně zabývat celý život a že se stane ve své oblasti odborníkem. Z Itálie se vrátil a opět nastoupil do řádného studia. Ještě v r. 1937 strávil prázdniny ve Francii. Zdejší pobyt si financoval sám a spojil tak turistiku a studium.

Přišel však rok 1939, válka pomalu ale jistě prosycovala vzduch Evropy. V listopadu byly uzavřeny vysoké školy a tak musel studium nedobrovolně ukončit i Zdeněk. Žádnou specializaci neměl a tak jediné co připadalo v úvahu, čím by se mohl živit, byla výuka. Rok vyučoval v městské škole a pak působil

² BENEŠ, F.: *Sbírka opisů z vatikánských a italských archivů ve Státním ústředním archivu v Praze*. In: SAP, 1966, s. 519-537 (Italské bádání s. 519-531).

dva roky jako domácí učitel. V době Protektorátu také zdokonalil svou francouzštinu, nastoupil do kurzu. Školní znalost němčiny využil a bohatě rozšířil při následující nešťastné události.

V r. 1943 byl vyslýchán Gestapem. Gestapo ho donutilo nastoupit do Německé říše na nucené práce. Téměř dva roky strávil v Berlíně. Dělal tady dělníka, později tlumočníka, ale nejvíce času strávil jako zaměstnanec spořitelny Kreissparkasse. Od srpna 1944 byl potom zaměstnán ve Vorschung Anstalt(Messerschmitt) v Bavorsku. Doba to nebyla lehká, po celý čas si psal zápisky, kterým zpočátku nevěnoval velkou pozornost, a byly pro něho jen jakýmsi únikem z trudné reality. Rok po válce si ale zápisky přečetl znovu a shledal je jako vcelku detailní autentické popisy válečných situací a prostředí vůbec. V r. 1947 vyšly vzpomínky pod názvem Poutník ve Třetí říši ve sborníku Pestré knihy.³

Na konci roku 1944 se vrátil do Čech. V květnu 1945 vstoupil do III. Revoluční gardy a aktivně se podílel na osvobození. Po relativním uklidnění poválečné politické situace se mu podařilo složit státní zkoušky v oboru filozofie a historie a získal aprobaci pro vyučování těchto předmětů. Seminář filozofie, který navštěvoval u prof. J. Krále, ho přivedl k tématu jeho státní práce z oblasti filozofie. Bylo jím jedno z témat zmiňovaného semináře a to životopis Josefa Durdíka. Dnes už trochu pozapomenutý český filozof, žijící v druhé polovině 19. stol., položil základy české filozofické terminologie. Zdeněk předložil jeho životopis sestavený na základě studia rozsáhlých studijních i archivních dokumentů. Části tohoto díla vycházely už v letech 1941 - 1942 jako jednotlivé statě v časopisu Česká mysl. Hned v r. 1945 vyšly části společně v jednom vydání a byly doplněny o odstavce odstraněné za války cenzurou.

Po ukončení vysokoškolského vzdělání v r. 1945 nastoupil jako středoškolský profesor na Nerudově gymnáziu v Praze. Na gymnáziu učil až do r. 1949. Současně s výkonem povolání zastával funkci asistenta v historickém semináři a v r. 1947 byl následně promován. Jeho disertační práce nesla název Savojsko a Bílá hora. Cenná byla hlavně proto, že čerpala nejen z českých, ale i ze zahraničních pramenů, se kterými se seznámil na již zmiňovaném studijním

³ ŠOLLE, Z.: *Poutník ve Třetí říši*. In: Pestré knihy, Třebechovice pod Orebem 1947.

pobytu v Římě. Celkově ji celá komise hodnotila velmi kladně. V témže roce se mu podařilo složit i rigorózní zkoušky.

Současně se také poprvé oženil. Jeho manželka, pocházející z rodiny skláře ve Valašském Meziříčí, se přestěhovala za Zdeňkem do Prahy. Manželství však netrvalo dlouho. V r. 1950 paní Šolleová tragicky zahynula. Tuto osobní tragédii nesl těžce. Možná právě to přispělo k rozvinutí jeho melancholické povahy. Okolí ho charakterizovalo jako zádumčivého, tichého a okolí uzavřeného pána, zcela bezkonfliktního a spolehlivého kolegu.

V r. 1949 nastoupil opět jako učitel na Průmyslovou školu v Kolíně. Ačkoliv místo učitele nebylo jeho vysněným povoláním, zhostil se ho se zodpovědností a ve svých třídách byl oblíbeným kantorem. Právě se studenty z Kolína udržoval dobré styky ještě dlouho po zakončení jejich studia. Po šestiletém působení v Kolíně přestoupil r. 1955 na Průmyslovou školu strojnickou pro mistry výrobního výcviku v Praze – Hrdlořezech. Škola ale do roka ukončila činnost, aniž by o tom Zdeněk byl informován a tak se opět ocitnul na klasické osmileté škole.

Vyučoval český jazyk, dějepis, filozofii a latinu. Ale tento typ školy mu příliš nevyhovoval a proto zde nesetřval zvláště dlouho a už v r. 1958 přijal místo ředitele Okresního muzea v Humpolci. Zdejší muzeum bylo uzavřené a zcela mimo zorné pole návštěvníků. Šolle ho zprovoznil a podílel se na organizaci prvních výstav. Ve zdejším prostředí se mu stalo nebližší tematikou vystěhovalectví na Vysočině. Krátké články k tomuto tématu publikoval ve sborníku muzea. Když bylo muzeum už plně samostatné a funkční, byl na jeho místo dosazen vhodnější pracovník a Zdeněk se stěhoval.

Jeho dalším působištěm se stalo Oblastní muzeum v Jihlavě. Jeho specializace se opět posunula trochu jiným směrem a to na vývoj feudálních vztahů. To ho dovedlo k hledání zaniklých osad a vsí na Jihlavsku. Drobné zprávy byly uveřejňovány v okresním týdeníku Jiskra.⁴ Nejúspěšnější výstava, kterou uspořádal ve spolupráci s muzei v Jindřichově Hradci, Slavkově a v Dačicích, nesla název 150 let Napoleonova ruského tažení. Zde zůstal do r. 1962, kdy nastoupil na rok na místo ředitele muzea v Turnově. Po celkovém nezapadnutí do prostředí záhy sám odešel.

⁴ *Z historie našich obcí.* In: Okresní noviny Jihlavsko, 1959; Jiskra, Jihlava, 1960.

28. srpna 1957 se podruhé oženil. Jeho ženou se stala Bohumila Miřejovská, rozená Poláková z Nového Dvora u Čáslavi. Jejich manželství zůstalo bezdětné. Nejprve žili v Praze společně se Šolleho bratry Vladimírem a Milošem v domě po rodičích Na Šumavě 7. Miloš už byl v této době uznávaným archeologem, specializujícím se na dějiny raného středověku a problematiku počátků české státnosti.⁵ Vladimír pracoval jako knihovník. Další bratr Václav, bydlící též v Praze, původně vystudovaný právník, působil jako archivář ve Státním archivu v Praze a byl autorem řady studií zabývajících se dějinami soudní správy.⁶ Vzhledem k tomu, že všichni tři bratři žili se svými rodinami v jednom domě, objevily se samozřejmě majetkové spory. Týkaly se hlavně toho, že Zdeněk obýval jednu třetinu domu, ačkoliv byl sám, jen s manželkou Bohumilou, která stejně většinu času trávila v Novém Dvoře. Byla zde zaměstnaná jako poštovní doručovatelka. Miloš s Václavem měli větší rodiny, a proto potřebovali více místa. Každopádně dům zůstal všem třem bratrům až do jejich smrti.

Z významné rodiny se můžeme ještě zmínit o jmenovci PhDr. Zdeňku Šolleovi, synovi Jindřicha Plachty, který se narodil v Praze r. 1924, zemřel pak v r. 2008, taktéž v Praze. Byl uznávaným historikem zabývajícím se historií dělnického hnutí.⁷

Od r. 1963 do 1967 působil Zdeněk Šolle jako pracovník Muzea hlavního města Prahy. Když nastoupil, byl zdejším ředitelem Dr. Václav Hlavsa, dřívější ředitel městského archivu v Praze. Zde byl pověřen vedením pobočky v Loretě na Hradčanech a její následnou generální opravou. Seznámil se s hlavním architektem Karlem Kibicem. Šollemu se také podařilo vytvořit expozici v podskalském muzeu v Praze na Výtoni. Tato tematika úzce souvisela s jeho členstvím ve spolku Vltavan. V r. 1966 se stal dokonce čestným členem tohoto spolku. Při práci na projektu navázal spolupráci s tehdejším ředitelem Osobní

⁵ Narozen 1916 v Praze, zemřel 2004 v Praze. Od r. 1939 pracoval v Státním archeologickém ústavu v Praze. 1965 – 1974 vedl výzkum hradiště Hradsko-Kanina u Mělníka.

ŠOLLE, M.: *Staroslovanské hradisko: Charakteristika, funkce, vývoj a význam*. Praha 1984.

ŠOLLE, M.: *Hradsko na Kokořínsku – Canburb franckých análů: vývoj osídlení od pravěku až po středověk*. Praha 1998.

⁶ Narozen 1905 v Praze, zemřel 2006 v Praze.

ŠOLLE, V.: *Archivní prameny k dějinám státu a práva na území České republik.*, In: PHS 17, 1973, s. 245-273.

⁷ ŠOLLE, Z.: *Socialistické dělnické hnutí a česká otázka: 1848 – 1918*. Praha 1969.

ŠOLLE, Z.: *Dělnické stávky v Čechách v druhé polovině 19.stol.* Praha 1960.

lodní dopravy Dopravního podniku Praha Václavem Vackem. S ředitelem si rozuměl po všech stránkách. Hlavsa byl pak z muzea přemístěn do Útvaru hlavního architekta v Praze 1. Po Hlavsově odchodu se muzeum snažilo využít těchto prostor jako depozitáře. Šolle s tím nesouhlasil a po vzniku dalších osobních neshod s novou ředitelkou Dr. Jindrovou odešel. V r. 1967 dostal místo ředitele v Okresním muzeu Praha – východ. Zde připravil výstavu Podskalí ve Výtoni. Koncem roku 1968 se muzeum rozpadlo na tři samostatná muzea, a to Čelákovice, Říčany a Brandýs nad Labem. Šolle se dál podílel na organizaci expozic v Muzeích v Čelákovících a Brandýse nad Labem, která byla do té doby uzavřena. Obě tyto oblasti měl po celou dobu přímo ve své kompetenci. V této době také externě studoval a pokoušel se dosáhnout vědecké kandidatury.

Velmi krátce vyučoval na Střední zdravotnické škole v Pardubicích (škol. rok 1970 – 71). Práci středoškolského profesora zastával zodpovědně. Dokazoval, že znalosti v příslušných předmětech má více než dostačující. Navíc v kolektivu i mezi studenty byl oblíben pro svůj přístup a komunikaci. Pro změnu pracovního místa se rozhodl hlavně kvůli tomu, že matka jeho ženy prodělala v r. 1969 mozkovou mrtvici a byla zcela odkázána na péči své dcery. Šolle, který měl neustále trvalé bydliště v Praze, se proto rozhodl přesunout své působení do blízkosti své ženy. Přestěhoval se do Nového Dvora. V této vesnici později plnil funkci kronikáře. Po roce ovšem zjistil, že se v blízkosti nachází ještě jiné pracoviště, které by jeho představy mohlo naplnit lépe.

V r. 1971 zažádal o místo archiváře v Státním oblastním archivu v Zámruku. Vzhledem k jeho vztahu k historii a znalostem Pobělohorských Čech v úzké vazbě na Itálii, rozhodl tehdejší ředitel Dr. Tomáš Šimek, že ho přijme a Šolle tedy nastoupil do 2. oddělení SOA v Zámruku. Byl si vědom, že zdejší archiválie může využít při svém dalším studiu a publikační činnosti všeobecně. A toho využil opravdu vrchovatě.

V r. 1972 vydal u příležitosti 100. výročí úmrtí Giuseppe Mazziniho článek týkající se tohoto revolučního činitele. Následovala krátká práce na téma Mansfeld v českém stavovském povstání.

Po nástupu na své místo zjistil, že v rodinném archivu Piccolomini jsou uloženy dopisy z období třicetileté války, ze kterých lze kupodivu čerpat informace k proslulému procesu s Galileem Galilei. Jednalo se hlavně o

korespondenci Ottavia Piccolominiho s jeho přáteli v Itálii, ale i s Valdštejnem a jinými osobnostmi první poloviny 17.stol. Vypluly tak na povrch zcela nové souvislosti. Především v tom směru, že tento proces nemůžeme chápat čistě jako věc náboženskou, ale i politickou. Příčina tkvěla v tom, že zastánci Galilea Galileiho byli osoby spadající do skupiny přímých odpůrců papeže. A i když byl papež zpočátku tolerantní, nakonec přiřkl astronomovi rozsudek smrti upálením, paradoxně hlavně kvůli lidem, kteří ho hájili.

Téma zajímavé, ale možná poněkud odvážné. Šolle článek několikrát přepracovával. Žádný z časopisů a sborníků ho nechtěl otisknout. Přesto v r. 1977 článek vyšel ve sborníku Muzea Jana Amose Komenského v Uherském Brodě.⁸

Musel se dokonce obrátit na cizinu. Byl mu doporučen Dr. Peter Broucek z vídeňské univerzity. Toho zaměření článku opravdu nadchlo. Navíc po spolupráci s pražskými kolegy získal Šolle důležitý kontakt na Dr. Rafaela Belvederiho, který mu mohl poskytnout informace z pramenů uložených v italských archivech. Vzhledem k tomu, že Zdeněk nemohl vycestovat dle potřeby, byla tato korespondence pro vznik článku zásadní. Další důležitou osobou, která pomáhala Šollemu ze všech sil, byl prof. Thomas Barker, působící v té době v Německu na univerzitě v Berlíně, později na univerzitě v New Yorku. K získaným informacím přidal nové poznatky zjištěné v archivech v Belgii, Londýně a Itálii.

Tím, že Šolle čile korespondoval se „západním“ zahraničím, na sebe jistě poutal pozornost. Možná zde můžeme vidět příčinu zdráhání se výtisku zajímavého článku. Nakonec se mu podařilo dosáhnout otištění další verze článku ve sborníku vydávaném rakouskou Akademií věd.⁹ Svě čtenáře si v Rakousku našel a nebývalá teorie zapůsobila natolik, že v r. 1982 byla zorganizována ve Vídni konference s obdobným tématem. Jedním z referujících byl právě PhDr. Zdeněk Šolle. Příspěvek přednesl ve spolupráci s Dr. Petrem Brouckem, se kterým ho poté až do konce jeho života pojilo přátelství.

⁸ ŠOLLE, Z.: *Galileo Galilei, nový pohled na pověsný proces*. In: *Studiae Comenia et Historica* 7, Uherský Brod, 1977.

⁹ ŠOLLE, ZDENKO: *Neue Gesichtspunkte zum Galilei-Prozess, Österreichische Akademie der Wissenschaften*. In: *phil.-hist. Klasse, Sitzensberichte*, 361. Band, Wien 1980.

Ohlas byl nebývalý, a tak netrvalo dlouho a k publikaci dal souhlas muzejní sborník *Acta Musei Reginaehradecensis*.¹⁰ Se Šollem byly dělány rozhovory do tisku a rozhlasu. Jistou popularitu mu tedy článek přinesl.

Na tuto problematiku bylo možno ovšem nahlížet i z jiného pohledu. Opět v rodinném archivu Piccolomini našel korespondenci s rodinou Bentivogliů a začal blíže bádát v oblasti papežské politiky v době před a po Galileově procesu. Rozhodl se využít příležitost plně a zpracoval téma jako svou kandidátskou práci, na kterou se externě připravoval od r. 1967. Už v r. 1970 složil ústní část kandidátské zkoušky a jako písemnou část měl připravenou práci Guido Bentivoglio a papežská politika 1600 – 1644. Získal podporu např. i prof. Josefa Polišenského, který mu také poskytl několik důležitých kontaktů. Bohužel od archivu se mu žádné horlivé podpory nedostalo. Naopak v něm začal mít s ředitelem Janem Dobšíčkem problémy osobního charakteru. Také krajská správa ministerstva vnitra vyjádřila svůj nesouhlas s Šolleho vědeckou kandidaturou. Odvolávali se hlavně na to, že vědecká práce není v zájmu archivu a že Šolle neplní své úkoly v archivu s dostatečnou zodpovědností. Nechtěli mu kandidaturu za žádnou cenu povolit.

Šolle se přesto nevzdával. Argumentoval tím, že se už čtyři roky připravoval na zkoušky a má všechny povinnosti bez zvláštních komplikací splněny. Spor se vlekl dlouho. Nakonec v r. 1976 Šolle pohrozil odchodem do důchodu. Bohužel ředitel jeho výhrůžku přijal. Šolle svého neuváženého činu litoval a snažil se řediteli omluvit a svou výpověď stáhnout. Ředitel ovšem nereagoval a následujícího roku Šolle odešel do penze.

Nelze však říci, že by svou práci v archivu zanedbával. Naopak. Při svém studiu rodinného archivu Piccolomini byl jedním ze skupiny archivářů, kteří vytvářeli katalog ke korespondenci rodinného archivu Piccolomini.¹¹ Práce na tomto katalogu skončily v r. 1982. Dále se podílel na ediční činnosti. Některé registry, které byly použity i v katalogu korespondence, byly zařazeny do edice *Documenta bohemia Bellum tricennale illustrantia*.

¹⁰ ŠOLLE, Z.: *Piccolominiové a Galileo Galilei*. In: *Acta Musei Reginaehradecensis*, Hradec Králové 1984.

¹¹ MACKOVÁ, M. - SEKOTOVÁ, V. - SKŘIVÁNEK, M. - ŠOLLE, Z.: *Korespondence Ottávia Piccolominiho 1620-1648 DÍL I. - IV*. Prozatímní inventární seznam, 1982, s. 990, ev.č. 24.

I když byl již v důchodu, zůstal i po r. 1977 vědecky činný. Jak už bylo zmíněno, zúčastnil se konference ve Vídni 1980. V r. 1985 potom odjel na pozvání Dr. Rafaela Belvederihho na konferenci do Janova, kde měl příspěvek, týkající se Williama Shakespeara a jeho hry Zimní pohádka, kde Shakespeare tvrdí, že Čechy leží u moře. Vytvořil také část jmenného a místního rejstříku k rodinnému archivu Piccolomini.¹² Nepodařilo se mu ho dokončit, ale pro svého následníka alespoň zanechal soubor pokynů a instrukcí. Psaní rejstříku přerušila oční choroba, která mu nedovolovala pokračovat. Paradoxně i jeho manželce, která mu při tvorbě záznamů diktovala, onemocněly oči. Dalším dílem jeho domácí tvorby byl článek Pozoruhodná památka – Rodinný archiv Piccolomini (1431 – 1881), který napsal ve spolupráci s tehdejším ředitelem SOA v Zámrsku, Dr. Hromádkou.¹³

Vždy poměrně čilého Šolleho začala trápit artróza. Ani po pobytu v lázních Jáchymov v r. 1984 se jeho stav výrazně nezlepšil. Pohyb se pro něj stával náročnějším. Nebránilo mu to ovšem v tom, aby dál navštěvoval archivy po celé republice. Další zhoršení lze spatřit v r. 1986. Všechny záležitosti v Praze za něho vyřizoval jeho přítel p. Kovanda, který docházel do jeho bytu, posílal a vozil příslušné materiály, které Šolle potřeboval. Ačkoliv byl nemocný, stále četl a pracoval. Roku 1987 se přidala viróza, která přešla v zápal plic. Po léčení v nemocnici v Praze Motole přešel do domácího ošetřování v Novém Dvoře (část obce Podhořany, okres Chrudim), kde 9. září 1988 zemřel.

Ve vzpomínkách svých kolegů zůstal jako tichý, galantní pán s pověstí roztržitého vědce, jehož rozhled a znalosti sahaly daleko za hranice běžného povědomí. Přitom zodpovědně zastával i své povinnosti archiváře. Dějiny jednotlivých evropských států v raném novověku dokázal dávat do širokých souvislostí. Až doposud jsem nezmínila jeho velkou zálibu v mapách a zeměpisu všeobecně.

¹² *Rodinný archiv Piccolomini Náchod 1431 – 1881. Repertář a rejstříky.* 1984, ev. č. 28.

¹³ HROMÁDKA, J.: *Pozoruhodná památka – Rodinný archiv Piccolomini (1431 – 1881).* In: Sborník SOA v Zámrsku 6, s. 283 – 300.

2. Dějiny fondu

Po smrti Zdeňka Šolleho zůstala veškerá jeho díla, poznámky, výpisky, fragmenty prací, strojopisy, fotografie atd. v bytě Na Šumavě 7. Jediným zprostředkovatelem mezi tímto bytem a archivem byl již zmiňovaný Antonín Kovanda. Ten přesunul materiál do svého bytu a byl původně pověřen uspořádáním Šolleho pozůstalosti. Jeho zdravotní stav se však natolik zhoršil, že práci nemohl provést a během roku 1992 byla zahájena jednání o případném prodeji fondu do Státního oblastního archivu v Zámrsku. Právě s panem Kovandou, respektive s jeho ženou, bylo vyřizováno předání pozůstalosti.

Už ředitel archivu Dr. Hromádka měl zájem koupit tuto pozůstalost vzhledem k tomu, že se jednalo o bývalého zaměstnance archivu, a k její úzké vazbě na archivní materiál uložený v Státním oblastním archivu v Zámrsku. Paní Šolleová však ihned po smrti manžela nesouhlasila s přesunem jeho pozůstalosti do archivu a vše se oddálilo na neurčito. Další ředitel PhDr. Tomáš Šimek ale požádal o pozůstalost znova a jeho žádosti bylo vyhověno.

Ke dni 5. 9. 1995 bylo do Státního oblastního archivu v Zámrsku převzato 13 ukládacích jednotek (kartonů), tubus a diplom, což dohromady činilo 1,66 bm. Fondu bylo přiděleno č. NAD 2228.

Ke koupi došlo až v prosinci 1995. Vyřízením této záležitosti byl pověřen Mgr. Jiří Kuba. Pozůstalost byla přijata do evidence pod přírůstkovým číslem 1/1996. První pořádací práce provedl Mgr. Kuba. Fond ale zůstal nezpracován.

3. Archivní charakteristika fondu

Fond obsahuje převážně tisky a strojopisy děl a pomocný studijní materiál v podobě výpisků z cizojazyčné literatury, regestů dopisů z fondu Rodinný archiv Piccolomini a rukopisných poznámek k jednotlivým pracím. Práce jsou zde jazykově české i německé. Hlavní témata jsou Galileo Galilei, Guido Bentivoglio, Ottavio Piccolomini, Mansfeld, Mazzini. Dále 135 ks černobílých, popř. kolorovaných, fotografií jak ze sféry osobní, tak vědecké. Můžeme vidět jistou zálibu původce ve sportu (krasobruslení, gymnastika). Následuje značné množství korespondence. Z ní můžeme vytušit majetkové spory s bratrem Milošem týkající se společného bytu po rodičích. Korespondence soukromá probíhala nejvíce s manželkou Bohumilou v době, kdy žili odděleně. Největší částí je korespondence s kolegy a přáteli v cizině. Jsou zde zachyceny jeho zahraniční cesty, ať už soukromé nebo za účelem vědecké činnosti. Právě odborná korespondence, nejvyužívanější typ konverzace na vědecká témata, která potřebovala i prameny ze zahraničních archivů, zaujímá valnou část této složky. Dopisy jsou jazykově české, německé, italské nebo francouzské. Atypickou část tvoří tubus s univerzitním diplomem z r. 1947 a diplom udělující čestné členství ve spolku Vltavan. Co se týká materiálů osobní povahy s přímou vazbou na samotnou osobu původce, můžeme říci, že tato část pozůstalosti je poněkud skromnější. Nacházejí se zde legitimace, zlomky materiálů z oblastí vojenství a zdravotního stavu. Samotné životopisy, které byly v osobním fondu objeveny, jsou v poměrně špatném stavu. Jedná se rukopisy psané nanečisto na průklepový papír. Původce si poměrně pečlivě schovával drobné tisky a programy přednáškových cyklů, které pravděpodobně navštěvoval.

Nejobsáhlejší část fondu, registry korespondence Piccolominiů, jsem řadila podle inventárních čísel. Toto uspořádání bude pro badatele lépe využitelné než řazení chronologické. Nutno podotknout, že se jedná více méně o části výše zmíněného katalogu vydaného r. 1982. Vzhledem k rozsahu jsem tyto registry neporovnávala s katalogem a skartovala jsem pouze průklepové kopie, poškozený, nečitelný nebo neúplný materiál. Lze tedy říci, že tato část fondu je komplementární s již vydanou pomůckou.

Ve fondu se nalézaly dvě mapy, které byly přemanimulovány do sbírky map v SOA v Zámrsku, a dále 4 ks archiválií se vztahem k choltickým Thunům¹⁴ z let 1797 – 1805, které byly taktéž přeřazeny, a to do fondu Rodinný archiv Thunů. Nacházely se zde také paleografické opisy 37 ks korespondence Piccolominiů, které byly přesunuty taktéž do fondu Rodinný archiv Piccolomini¹⁵.

Při pořádání jsem vycházela Metodických návodů a instrukcí pro zpracování archivního materiálu.¹⁶ Další metodiky, které jsem využila, se přímo specializovaly na osobní fondy.¹⁷ Co se týká skartace, vyřazovala jsem pouze materiál duplicitní, multiplicitní, stránky poškozené nebo naprosto vytržené z kontextu, které nebylo možno identifikovat a přiřadit k práci. Skartovala jsem opravdu minimálně, protože se domnívám, že fond tak malého rozsahu by při větší skartaci utrpěl na celistvosti. Celkové uspořádání a hlavně dochování materiálu vypovídá i o charakteru původce.

Pořadí spisů, tak jak byly dovezeny do archivu, jsem naprosto změnila. Držela jsem se vzoru uvedeného v metodice Edererové a Podaného, která je detailnější. Původní řazení jsem zachovala pouze u rukopisných poznámek.

Pořádací schéma je proto následující:

- I. Životopisný materiál
- II. Korespondence
 - Rodinná
 - Osobní
 - i. Přijatá
 - ii. Koncepty odeslaných dopisů
 - iii. Dopisy přijaté, blíže neurčené
 - iv. Dopisy odeslané blíže neurčené
 - v. Dopisy úřadů a institucí
 - vi. Ostatní

¹⁴ Státní oblastní archiv Zámrsk: Rodinný archiv Thunů Choltice, 1610-1945, 25,03 bm

¹⁵ Státní oblastní archiv Zámrsk: Rodinný archiv Piccolominiů Náchod, 1431-1881[1900], 21,82 bm.

¹⁶ *Metodické návody a instrukce pro zpracování archivního materiálu*. Příloha SAP 1960, č. 2.

¹⁷ EDEREROVÁ, R. – PODANÝ, V.: *K problematice osobních archivních fondů*. In: Sborník archivních prací 34, 1984, č. 2, s. 310 – 350.

HOFFMANNOVÁ, J.: *Osobní, rodinné a rodové archivy*. In: Archivní časopis, 45, 1995, č. 4, s. 221–229.

- III. Vědecká, odborná a literární činnost původce
 - Vědecká práce
 - i. Vědecké práce zveřejněné
 - ii. Vědecké práce nezveřejněné týkající se tématu Galileo Galilei
 - iii. Materiály spojené s konferencí ve Vídni 1982
 - iv. Kratší nezveřejněné práce
 - v. Fragmenty prací
 - Projevy
 - Recenze
 - Populárně vědecké práce
 - Pomocný studijní a přípravný materiál
- IV. Písemnosti z veřejné činnosti původce fondu
- V. Ilustrační materiál o původci fondu
 - Fotografie
 - Recenze prací PhDr. Zdeňka Šolleho
 - Rozhovory s PhDr. Zdeňkem Šollem
 - Varia
 - i. Studijní materiál, drobné tisky a brožury ve fondu
 - ii. Diplom
- VI. Písemnosti týkající se rodinných příslušníků

4. Možnost využití fondu

Fondu lze využít při studiu italských dějin jak samotných tak v návaznosti na dějiny české a to hlavně v době pobělohorské. Badatel může načerpat nevšední informace o proslulém procesu astrologa Galiea Galileiho, který byl jedním z pilířů bádání Zdeňka Šolleho. Autor u tohoto tématu zachází až do nejpodrobnějších detailů papežské politiky té doby, např. v návaznosti na kardinála Guida Bentivoglia. Celý Rodinný archiv Piccolominiů byl předmětem jeho bádání. Dopisy Ottavia Piccolominiho jsou v některých případech celé přepsány a doslova přeloženy. Nemusíme připomínat, že se jednalo o významného vojevůdce své doby a schopného vojáka všeobecně. To ovšem není jediný z vojevůdců. Dalším je Albrecht z Valdštejna. Fond tak může sloužit jako zdroj informací k třicetileté válce. Samozřejmě některé informace může historik načerpat z příslušné literatury a článků, ale myslím, že tento fond poskytuje badateli širší možnosti. Původce na daná témata téměř výlučně zpracoval několik verzí, které z valné většiny nebyly uveřejněny.

Nalezneme zde i zlomky výpisků k regionálním tématům, kterými se zabýval hlavně v době, kdy pracoval v muzeích.

Samozřejmě každý, kdo se zajímá o rodinu Šolleových, nasmazatelně zapsanou do historiografie našich dějin, neměl by tento fond opomenout. Ačkoliv osobních údajů je ve fondu relativně málo, i toho mála lze použít při genealogické studii.

5. Údaje o archivním zpracování fondu

Fond byl zpracováván od srpna 2007 do dubna 2009. Veškeré pořádací práce prováděla Kateřina Kovaříčková, která je zároveň autorkou inventáře. Jako prameny byly použity osobní fond Šolle Zdeněk, PhDr., dále jeho osobní spis a list NAD ke zmiňovanému fondu (viz seznam pramenů).

Fond tvořilo 13 kartonů, tubus a diplom, což dohromady čítalo 1,66 bm. Po uspořádání nabyl fond rozsahu 1,15 bm. Tento obsah je uložen v devíti kartonech o šíři 0,12 bm. Jako i. č. 3 je zařazen tubus (průměr 0,05 bm) a jako i. č. 180 je řazen diplom (zarámovaný, zasklený, 0,02 bm). Vnitřní skartací bylo vyřazeno 0,35 bm dokumentů. Rozdíl (cca 0,16 bm) tvořily čisté papíry, které nebyly do skartačního protokolu zahrnuty.

III. Protokolární záznam o provedení vnitřní skartace a vyřazení písemností
bez trvalé dokumentární hodnoty

Státní oblastní archiv v Zámrsku

Oddělení: správy a zpracování archivních fondů a sbírek

Název fondu: Šolle, Zdeněk, PhDr.(1942 – 1986)

Kdy: duben 2009

Kým: Kateřina Kovaříčková

Vyřazené písemnosti	Datace
Duplicitní a multiplicitní studijní materiál	70.– 80. léta
Doklady o zaplacení elektřiny, uhlí a plynu	1969 – 1987
Výplatní pásky	1976 – 1977

Celkem vyřazeno: 0,35 bm

V Zámrsku dne 21. 4. 2009

Kateřina Kovaříčková
pracovník pověřený úkolem

Petr Zimmermann, prom. hist.
ředitel SOA v Zámrsku

IV. Inventární seznam

I. Životopisný materiál

1	Osobní doklady a legitimace; kopie občanského průkazu, průkazky ČSAD, plná moc opravňující p. Antonína Kovandu odnášet z bytu knihy a předměty, registrační průkaz repatriačního úřadu	1945 - 1988	kt 1
2	Doklady o vojenské službě; hlášení o přeložení z Berlína do Bavorska v září 1944, hlášení o vstupu do Revoluční gardy 1945, prohlášení o přiznání nucených prací v Německu v letech 1943 - 1945	1944 - 1945	kt 1
3	Univerzitní diplom PhDr. Zdeňka Šolleho, diplom udělen na Karlově univerzitě z rukou děkana Dr. Josefa Krále a rektora Dr. Bohumila Bydžovského	14. 3. 1947	li 1
4	Poznámky z dob studií filozofie, psychologie a sociologie, b.d. předválečné výpisky z literatury: Lockhart, Robert Bruce: Přichází zúctování, Field, Rachel: To nic ještě nebe, Siegfried, André: Dnešní Francie		kt 1
5	Vlastní životopisy (2 ks)	b.d.	kt 1
6	Seznam adres a telefonních čísel	b.d.	kt 1
7	Majetkové záležitosti týkající se rodinného domku Na Šumavě 7, Praha; plány bytu, instalace plynových kamen	1984 - 1985	kt 1
8	Finanční záležitosti týkající se devizového příslibu a devizového přiznání honoráře v zahraničí	1982	kt 1
9	Doklady o zdravotním stavu; lázeňský pobyt v Jáchymově	1984	kt 1
10	Doklady o rekreačních pobytech v Jugoslávii a Bulharsku	1982 - 1984	kt 1

II. Korespondence**Rodinná**

11	Dopis od Miloše Šolleho týkající se majetkových sporů ohledně bytu (1 ks)	9. 1. 1965	kt 1
12	Dopisy od manželky Bohumily Šolleové soukromého charakteru, (8 ks)	b.d.	kt 1

Osobní**Přijatá korespondence řazená abecedně podle odesílatelů**

13	Dopisy od Dr. Bohumila Baďury (3 ks), průklep odpovědi (1 ks); odborné konzultace ohledně vědecké práce	1976 - 1978	kt 1
14	Dopisy od prof. Thomase Barkera (5 ks), koncepty a průklepy odpovědí (13 ks); odborné konzultace, německy; přílohy: opisy a registry dopisů z rodinného archivu Piccolominiů	1979 - 1982	kt 1
15	Dopisy od prof. Raffaela Belvederiho (20 ks), telegram (1 ks), překlady došlých dopisů (5 ks), koncepty a průklepy odpovědí (6 ks), italsky	1983 - 1986	kt 1
16	Dopisy od Dr. Petra Broucka (18 ks), koncepty a průklepy odpovědí (16 ks), německy; příloha: barevná fotografie (1 ks)	1979 - 1985	kt 1
17	Dopis od J. Dlouhého (1 ks), koncept odpovědi (1 ks)	1984	kt 1
18	Dopis od Dr. Hanse Dontha (1 ks), průklep odpovědi (1 ks), německy	1982	kt 1
19	Dopisy od Dr. Reinera Eggera, sekretáře Verband österreichischer Archivare (2 ks), koncepty odpovědí (2 ks), německy	1981 - 1982	kt 1
20	Dopis od Miluše Fišerové soukromého charakteru (1 ks)	22. 11. 1966	kt 1
21	Dopis od Eberharda Garinga (1 ks), německy	25. 6. 1980	kt 1
22	Dopisy od U. Glocke (3 ks), telegramy (3 ks), koncepty odpovědí (3 ks), německy	1985	kt 1
23	Dopisy od Dr. Helmuta Grössinga (5 ks), průklepy odpovědí (2 ks), německy	1982 - 1983	kt 1

inv.č.	obsah	časový rozsah	evidenční jednotka
24	Dopis od Oriety Guerci (1 ks), koncept odpovědi (1 ks), francouzsky, italsky	b.d.	kt 1
25	Dopis od Dr. Günthera Hamanna (1 ks), profesora vídeňské univerzity, koncepty a průklepy odpovědí (4 ks), německy	1979 - 1982	kt 1
26	Dopis od L. Hladíkové soukromého charakteru (1 ks)	10.2.1969	kt 1
27	Dopisy od p. Hyky (3 ks), koncept odpovědi (1 ks), německy ; příloha: dopis od Dr. Fridricha Weissensteinera, přítele Dr. Broucka, pro p. Hyku	1984 - 1985	kt 1
28	Dopisy od rodiny Jansenových soukromého charakteru (2 ks), německy	1984	kt 1
29	Dopis od p. Jehličky, okresního konzervátora státní památkové péče (1 ks)	16. 12. 1968	kt 1
30	Dopis od Ing. Karla Kibice, architekta a vědeckého pracovníka Státního ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze (1 ks); příloha: opis posudku na Zdeňka Šolleho	1971	kt 1
31	Dopis od redaktora A. B. Kohouta ohledně zaslání fotografií z výstavy Benátské malířství (1 ks)	21. 1. 1965	kt 1
32	Dopisy od S. Krügra soukromého charakteru (2 ks), telegram (1 ks), průklepy odpovědí (2 ks), německy	1983 - 1985	kt 1
33	Korespondenční lístek od Kristiána Pavla Lanštiáka ohledně schůzky zaměřené na pátrání po zaniklých obcích na Jihlavsku (1 ks)	26. 4. 1963	kt 1
34	Dopis od Eriky Lindnesové soukromého charakteru (1 ks), průklep odpovědi (1 ks), německy	12. 7. 1982	kt 1
35	Dopisy od Klementa Lorenze (2 ks), akademického sochaře - malíře, restaurátora, o vyrovnání částky za zrestaurování obrazu pro Muzeum v Brandýse nad Labem; příloha: černobílé fotografie olejomalby před a po restauraci (2 ks)	1968	kt 1
36	Dopisy od Jaroslava Macka o plánované návštěvě Dr. Broucka (4 ks), průklep odpovědi (1 ks)	1982	kt 1
37	Dopisy od Vladimíra Matouše, bývalého studenta (2 ks); příloha: seznam studentů třídy Vyšší průmyslové školy chemické v Kolíně v letech 1950 - 1954; průklep odpovědi (1 ks)	1984	kt 1

inv.č.	obsah	časový rozsah	evidenční jednotka
38	Dopisy od L. Míčkové soukromého charakteru (2 ks)	1969	kt 1
39	Dopis od Jana Novotného, člena spolku Vltavan (1 ks)	28. 5. 1968	kt 1
40	Dopis od prof. Josefa Polišenského (1 ks); příloha: opravené resumé v italštině	1985	kt 1
41	Dopisy od Thomase Richtera, přítele z Meinegeny, soukromého charakteru (10 ks), koncepty a průklepy odpovědí (5 ks), německy	1983 - 1985	kt 1
42	Dopis od Vladimíra Slouky soukromého charakteru (1 ks)	20. 5. 1985	kt 1
43	Dopisy od Ludmily Švarcové soukromého charakteru (2 ks); příloha: černobílé fotografie dětí (2 ks)	1967	kt 1
44	Dopis od Miroslava Toegela (1 ks)	28. 7. 1977	kt 1
45	Dopis od p. Vaněčkové, bývalé obvodní inspektorky kultury v Praze 2 (1 ks)	20. 5. 1970	kt 1
46	Dopis od Reinholda Wiwjorry (1 ks), koncept odpovědi (1 ks), německy	13. 12. 1982	kt 1
Koncepty odeslaných dopisů řazené abecedně podle adresátů			
47	Průklep dopisu pro Archivní správu Ministerstva vnitra (1 ks)	12. 4. 1979	kt 1
48	Průklep dopisu Dr. Milanu Codrovi, šéfredaktorovi časopisu Květy (1 ks)	b.d.	kt 1
49	Koncept dopisu Dr. Jerzemu Cyganovi, členovi Istituto storico dei Cappuccine (1 ks)	b.d.	kt 1
50	Koncepty dopisů Antonínu Kovandovi; příloha: Seznam knih nabídnutých atikvariátu, (5 ks)	1986 - 1987	kt 2
51	Koncept dopisu Dr. Willimu Lorenzovi (1 ks)	b.d.	kt 2
52	Koncept dopisu Susanu Mangovi z National Endowment for the Humanities, Washington (1 ks), italsky	b.d.	kt 2
53	Průklep dopisu Okresnímu doplňovacímu velitelství Velké Prahy, (1 ks)	23. 8. 1945	kt 2
54	Průklepy žádostí ONV Praha - Východ od Okresního muzea Praha - Východ, (4 ks)	1968	kt 2

inv.č.	obsah	časový rozsah	evidenční jednotka
55	Průklep dopisu Dr. Sedláčkovi, řediteli Okresního muzea v Kolíně (1 ks)	20. 3. 1982	kt 2
56	Koncepty dopisů ředitelství SOA v Zámrsku týkající se úpravy pracovní doby, (8 ks)	1972 - 1984	kt 2
57	Koncept dopisu Dr. Rudolfovi Zuberovi, archiváři v Jeseníku (1 ks)	9. 11. 1983	kt 2
Dopisy přijaté od blíže neurčených osob			
58	Dopisy anonymní (4 ks)	b.d.	kt 2
59	Dopis od Pavla	b.d.	kt 2
60	Dopis od Pepiho (1 ks), koncepty odpovědí (2 ks)	1973	kt 2
61	Dopis od Soni	1969	kt 2
Dopisy odeslané blíže neurčeným osobám			
62	Koncepty dopisů původce fondu neurčeným osobám (47 ks), italsky, německy	b.d.	kt 2
Dopisy úřadů a institucí			
63	Dopis od Astronomického ústavu ČSAV v Praze, odesílatel Zdeněk Horský (1 ks)	2. 9. 1982	kt 2
64	Dopis od Československé společnosti pro šíření politických a vědeckých znalostí v Semilech, odesílatel Jan Vološčuk (1 ks)	b.d.	kt 2
65	Dopisy od redakce časopisu Dějiny věd a techniky, odesílatel RNDr. Luboš Nový, DrSc. (2 ks)	1978 - 1979	kt 2
66	Dopisy z Muzea J. A. Komenského v Uherském Brodě, odesílatel Zdeněk Vrba (2 ks)	1983 - 1986	kt 2
67	Dopisy ze Sekretariátu ministerstva školství (2 ks)	1947, 1969	kt 2
68	Dopis ze SOA v Zámrsku, odesílatel Miroslav Fiala (1 ks)	1982	kt 2
69	Doporučení ředitele SOA Zámorsk M. Fialy na zahraniční cestu	22. 6. 1982	kt 2
70	Dopisy, pozvánky a zápisy ze schůzí zpravodajů Státní památkové péče (8 ks)	1969 - 1985	kt 2
71	Dopis ze Střední zdravotnické školy v Pardubicích, odesílatel D. Černá (1 ks)	1. 9. 1971	kt 2

inv.č.	obsah	časový rozsah	evidenční jednotka
72	Dopis z redakce časopisu Věda a život, odesílatel doc. Jan Macků (1 ks)	4. 2. 1979	kt 2
73	Dopisy a pozvánky ze spolku Vltavan (12 ks); příloha: J. S. Vopravil: Šífařská, příspěvek k historii plavecké písňe, Praha 1971	1966 - 1985	kt 2
74	Dopis z Vojenského historického ústavu, odesílatel p. Diviš (1 ks)	19. 1. 1967	kt 2
75	Dopis ze Základní školy v Čelákovících, odesílatel Zd. Musilová (1 ks)	5. 12. 1969	kt 2
76	Dopisy ze Živnostenské banky a Státní banky československé (6 ks)	1982 - 1983	kt 2
Pohlednice			
77	Pohlednice ze zahraničí (17 ks)	1964 - 1985	kt 2
78	Přání a pozdravy (15 ks)	1935 - 1985	kt 2
79	Velikonoční a vánoční přání, pozdravy a PF (43 ks); přílohy: 1 barevná fotografie dítěte, 1 černobílá fotografie manželů Šolleových	1969 - 1985	kt 2
Ostatní			
80	Oznámení: svatební (1 ks), abiturientská (2 ks)	1969 - 1985	kt 2
81	Pozvánky (21 ks); plesy, přednášky výstavy, schůze	1967 - 1985	kt 2
82	Parte (3 ks), krátká oznámení o úmrtí (2 ks)	1969 - 1985	kt 2

III. Vědecká, odborná a literární činnost **původce fondu**

Vědecká práce

Vědecké práce zveřejněné

83	Překlad původního repertáře k rodinnému archivu Piccolomini, archivní pomůcka č. 028	1984	kt 2
84	Rodinný archiv Piccolomini - rejstříky: část jmenného a místního rejstříku, písmeno A - M	b.d.	kt 2
85	Korespondence Ottavia Piccolominiho - katalog: část katalogu od s. 23 po s. 148	b.d.	kt 2
86	Korespondence Ottavia Piccolominiho - katalog: část katalogu od s. 496 po s. 828	b.d.	kt 3
87	Šolle, Zdeněk: Příspěvek k životopisu Josefa Durdíka. Zvláštní otisk z České mysli, Praha 1942; s předmlouvou doplněnou r. 1945, brožované, 40 s.	1945	kt 3
88	Šolle, Zdeněk: Savojsko a Bílá hora(Karel Emanuel Savojský pretendentem českého trůnu); disertační práce v oboru historie předložená 1947, 190 s., černá papírová vazba	1947	kt 3
89	Šolle, Zdeněk: Galileo Galilei a nový pohled na pověstný proces, In: Studia comeniana et historica, sv. 33, 1977	1977	kt 3
90	Šolle, Zdeněk: Neue Gesichtspunkte zum Galilei - Prozess, Österreichische Akademie der Wissenschaften, phil.-hist. Klasse, Sitzungsberichte, 361. Band., Wien, 1980	1980	kt 3
91	Šolle, Zdeněk: Piccolominiové a Galileo Galilei. In: Acta musei reginaehradecensis, 1983; tištěný článek s přílohami, dopisy od Krajského muzea východních Čech v Hradci Králové (4 ks)	1983 - 1985	kt 3
92	Šolle, Zdeněk: Guido Bentivoglio a papežská politika 1600 - 1644; kandidátská práce	b.d.	kt 3

inv.č.	obsah	časový rozsah	evidenční jednotka
Vědecké práce nezveřejněné týkající se tématu Galileo Galilei			
93	Šolle, Zdeněk: Galileo Galilei. Historické pozadí pověstného procesu: poznámkový aparát, přílohy, resumé české, německé, italské	1976	kt 4
94	Šolle, Zdeněk: Galileo Galilei. Historické pozadí pověstného procesu, obdobná práce s nekompletním poznámkovým aparátem	1976	kt 4
95	Galileo Galilei; jedna verze článku s poznámkovým aparátem	b.d.	kt 4
96	Galileo Galilei a naše země; kratší práce	b.d.	kt 4
Materiály spojené s konferencí ve Vídni 1982			
97	Broucek, Peter, Šolle, Zdenko: Galileo Galilei und der "gute" Erzbischof; 3 mírně stylisticky odlišné verze práce připravené na konferenci ve Vídni	b.d.	kt 4
98	Broucek, Peter, Šolle, Zdenko: Galileo Galilei und die Habsburger; příspěvek na konferenci ve Vídni	b.d.	kt 4
99	Galileo Galilei und das Haus Österreich; příspěvek na konferenci ve Vídni	b.d.	kt 4
Kratší nezveřejněné práce			
100	Šolle, Zdenko: La colonia Italiana a Praga fra Cinque - Seicento: krátká práce, částečně italsky s poznámkovým aparátem, materiál spojený s konferencí v Janově 1985	1985	kt 4
101	Šolle, Zdeněk: Zajatci kdysi a včera; průřez dějinami pohledu na zajatce od pol 13. stol. do 2. svět. války	1971	kt 4
102	O vlivu A. Gramsciho na metodologii marxistické historiografie	b.d.	kt 4
103	Bentivoglioové v RA Piccolomini; příloha: záporná odpověď Sborníku prací východočeských archivů o uveřejnění práce	30. 11. 1971	kt 4
104	Opravdové loupežnické příběhy; krátká stat' na téma loupežníci v 17. stol., přiloženo několik rukopisných poznámek k tématu	b.d.	kt 4
105	Renaissance v Itálii; kratší práce zaměřená na myšlení člověka v době renesance	b.d.	kt 4

inv.č.	obsah	časový rozsah	evidenční jednotka
Fragmenty prací			
106	Fragmenty prací psaných pro rakouskou Akademii věd, rukopisné poznámky, německy	b.d.	kt 4
107	Přípravný materiál týkající se příspěvku na konferenci v Janově; rukopisné poznámky	1982	kt 4
108	Zlomek práce Savojsko a Bílá hora, Karel Emanuel Savojský pretendentem českého trůnu; tisk, příloha: české resumé	b.d.	kt 4
109	Fragmenty práce na téma Mazzini	b.d.	kt 4
110	Poznámkový aparát k blíže neurčené práci	b.d.	kt 4
111	Vyřazené stránky a fragmenty práce Guido Bentivoglio a papežská politika 1600 - 1644	b.d.	kt 4
112	Fragment práce týkající se pobytu českých badatelů v Římě a Vatikánských archivech; důraz kladen na osobu Dr. Karla Stloukala	b.d.	kt 4
113	Zlomky práce týkající se osoby Galiea Galileiho	b.d.	kt 4
114	Text týkající se osoby Albrechta z Valdštejna, německy	b.d.	kt 4
115	Zlomky rukopisů a strojopisů na téma Papež Urban VIII.	b.d.	kt 4
116	Pokyny pro vypracování jmenného rejstříku od písmene N k RA Piccolomini; přiložen dopis s vysvětlením nedokončení práce	b.d.	kt 4
Projevy			
117	Část blíže neurčeného závěrečného proslovu	b.d.	kt 4
Recenze			
118	Šolle, Zdeněk: Habsburk kupuje Zlatý ostrov; recenze na knihu Verdaguer, Mario: Zlatý ostrov, neúplná	b.d.	kt 4
Populárně vědecké práce			
119	Šolle, Zdeněk: Poutník v Třetí říši, In: Pestré knihy, Třebechovice pod Orebem, 1947; výtisk knihy (1 ks), strojopis díla	1947	kt 4

Pomocný a studijní přípravný materiál

120	Badatelský list; SOA v Zámrsku, téma studia: RA Piccolomini, účel studia: vědecký	3. 2. 1976	kt 4
121	Žádanky z knihoven; Státní knihovna, knihovna SOA v Zámrsku, univerzitní knihovna Karlovy univerzity; literatura týkající se problematiky procesu Galilea Galileiho a třicetileté války	1970 - 1974	kt 5
122	Rodokmeny rodu Piccolominiů; rukopisný(1 ks), xerokopie(1 ks)	b.d.	kt 5
123	Regesty dopisů z rodinných archivů Colloredo, Šlikové, Clary- Aldrighenové	b.d.	kt 5
124	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 5 479, 6 711, 10 907, 11 144, 11 184, 11 241, 12 768 - 12 882, 13 464 - 13 467, 13 756 - 13 765	b.d.	kt 5
125	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini, i.č.:13 699 - 15 869	b.d.	kt 5
126	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 16 504 - 16 995	b.d.	kt 5
127	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.:17 000 - 17622	b.d.	kt 5
128	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 17 623 - 17899	b.d.	kt 5
129	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 18 061 - 18 991	b.d.	kt 5
130	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 19 006 - 19 997	b.d.	kt 5
131	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 20 001 - 20 992	b.d.	kt 6
132	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 21 018 - 21 996	b.d.	kt 6
133	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 22 075 - 22 900	b.d.	kt 6
134	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 23 017 - 23 987	b.d.	kt 6

inv.č.	obsah	časový rozsah	evidenční jednotka
135	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 24 014 - 24 990	b.d.	kt 6
136	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 25 019 - 25 835	b.d.	kt 6
137	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 26 116 - 26 999	b.d.	kt 6
138	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 27 005 - 27 849	b.d.	kt 6
139	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 28 012 - 28 959	b.d.	kt 6
140	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 29 883 - 29 999	b.d.	kt 6
141	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 30 000 - 30 686	b.d.	kt 7
142	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; i.č.: 26 288 - 28 359; psáno do kroužkového bloku, rukopisné	b.d.	kt 7
143	Opisy, překlady a registry dopisů z rodinného archivu Piccolomini; bez určení i.č., rukopisné, xerokopie, strojopisné	b.d.	kt 7
144	Výpisky z archivního materiálu z 18. stol. spadající do oblasti Čelákovice a Brandýs nad Labem	b.d.	kt 7
145	Rukopisné poznámky k práci Guido Bentivoglio a papežská politika 1600 - 1644	b.d.	kt 7
146	Výpisky z cizojazyčné literatury k tématu Galileo Galilei; seznam knih přiložen (Gerhard Szczesny, Vittorio Siri, Ludwig v. Pastor, Antonio Favaro)	b.d.	kt 7
147	Výpisky z cizojazyčné a české literatury k dílu o Jindřichu IV.; seznam knih přiložen (Henry Pirenne, d'Avellen, Lavisse, Vlastimil Kybal, Jean Baptiste Capefigue, Brezzi, Bentivoglio, Henry Lefebvre)	b.d.	kt 7
148	Výpisky z cizojazyčné literatury k neurčeným pracím (August Leman, Michelet, Gachard)	b.d.	kt 7
149	Rukopisné poznámky k práci na téma G. Mazzini	b.d.	kt 8

inv.č.	obsah	časový rozsah	evidenční jednotka
150	Poznámky a výpisky z literatury k tématu železnice Čelákovice - Praha	b.d.	kt 8
151	Výpisky z literatury k tématu bitva u Kolína; Schneider, Jaroslav: Staré pověsti a báje zlické z Kolínska, Kouřimska a okolních okresů, Kolín 1934; Schneider, Jaroslav: Bitva u Kolína, In: Věstník Odboru Klubu českých turistů v Kolíně, 1932, s. 83 - 85	b.d.	kt 8
152	Rukopisné blíže nespécifikované fragmenty poznámek	b.d.	kt 8
153	Výpisky z literatury; blíže neurčená díla	b.d.	kt 8

**IV. Písemnosti z veřejné činnosti původce
fondu****Pedagogická činnost**

154	Sešity se školní přípravou na výuku latiny, českého jazyka, dějepisu a filozofie (5 ks)	b.d.	kt 8
-----	---	------	------

V. Ilustrační materiál o původci fondu**Fotografie**

155	Fotografie osobního charakteru; rodinné, pohřby, tabla, s kolegy (25 ks)	1948	kt 8
156	Fotografie týkající se vědecké práce; portréty, busty, architektura, dokumenty (69 ks)	b.d.	kt 8
157	Staré fotografie Německa a Prahy: černobílé, kolorované (15 ks)	b.d.	kt 9
158	Sport; krasobruslení, gymnastika, spartakiáda (62 ks)	b.d.	kt 9

Recenze prací PhDr. Zdeňka Šolleho

159	Horský, Zdeněk: Zdenko Šolle: Neue Gesichtspunkte zum Galilei - Prozess, Österreichische Akademie der Wissenschaften, phil.-hist. Klasse, Sitzungsberichte, 361. Band., Wien, 1980, 71 str., vyšlo v Kosmických rozhledech	1982	kt 9
160	Náš kronikář o Galileim; reakce na článek Neue Gesichtspunkte zum Galilei - Prozess, Österreichische Akademie der Wissenschaften, phil.-hist. Klasse, Sitzungsberichte, 361. Band., Wien, 1980 a následnou konferenci pořádanou Akademií věd ve Vídni	b.d.	kt 9

Rozhovory s PhDr. Zdeňkem Šollem

161	Scénář k rozhoru v rozhlasu na téma Galileo Galilei	b.d.	kt 9

Varia**Studijní materiál, drobné tisky a brožury ve fondu**

162	III. Napoleonský kongres v Praze 23. - 28. 10. 1933, Napoleonská výstava říjen - listopad 1933, Praha 1933; program kongresu a katalog výstavy	1933	kt 9
163	Dílo prof. Raffaela Belvederiho: Un Nuntio pontificio di fronte alle tensioni delle otenze europee nei primi decenni del secolo XVII, 1955; La vita della curie rimana ai primi del '600, nelle memorie di Guido Bentivoglio, Roma 1958; Dell'elezione di un re dei romani nel carteggio inedito del cardinale Guido Bentivoglio, Roma 1951; Gli assiomi morali e politici del cardinale Guido Bentivoglio, Milano 1958	1951 - 1958	kt 9

inv.č.	obsah	časový rozsah	evidenční jednotka
164	Mužiková, Ludmila: Občanská nauka, mimořádný učební text pro II. ročník věř. obchodní školy, 1947	1947	kt 9
165	Zpravodaj dobrovolných aktivit státní památkové péče a ochrany přírody v Praze, 25 let pražského střediska státní památkové péče a ochrany přírody	1985	kt 9
166	25. výročí osvobození Československa Rudou armádou, přednáška genmjr. Dr. Antona Rašly, Praha 1970; slovensky	1970	kt 9
167	Krátké práce zaměřené na život a dílo Jana Amose Komenského; Semotán, Jiří, Semotánová Milada: Duševní a sociální hygiena v díle J. A. Komenského, Praha 1970; Popelová, Jiřina: J. A. Komenský, pedagog dospělých, Praha 1970	b.d.	kt 9
168	Šolle, Václav: Buržoazní justice v Rakousku ve světle prosincové ústavy, Praha 1973	1973	kt 9
169	Nemovitě kulturní památky hlavního města Prahy, Praha 1981	1981	kt 9
170	Dlouhý, Josef, Rybář, Štěpán, PhDr.: Scénář na televizní literárně - dramatické pásmo Galileova pře	31. 10. 1985	kt 9
171	Šafařík, Eduard A.; průvodcovský text na téma benátské malířství u nás; strojopis, německy	b.d.	kt 9
172	Nejkrásnější české koledy a jiné písňové texty	1982	kt 9
173	Brožury k historii měst: Lázně Hodonín, Mělnicko, Mladotův dům	1968 - 1980	kt 9
174	Larquié, Claude: Popular uprising in Spain in the mid-seventeenth century	b.d.	kt 9
175	Atlas der tschechoslowakischen Geschichte	b.d.	kt 9
176	Program Vídeňské lední revue, 1967; muzejní letáky	1967	kt 9
177	Programy přednášek Lidové univerzity vědy, techniky a umění, semináře o technickém muzejnictví 1962, II. sjezdu historiků 1947	1947 - 1971	kt 9
178	Výstřižky z novin, (5 ks); Halo sobota, Školství a osvěta, Pestrý domácí zpravodaj	1936 - 1985	kt 9

inv.č.	obsah	časový rozsah	evidenční jednotka
179	Plakáty, (3ks); Oslavy 55 let trvání Sdružené obce Baráčníků Vitoraz v Týně nad Vltavou, 25 let osvobozeného města Čelákovice, výstava Muzea v Čelákovících Podniky našeho města a okolí	1969 - 1982	kt 9
	Diplomy		
180	Diplom čestného členství ve spolku Vltavan pro PhDr. Zdeňka Šolleho	17. 6. 1966	li 2

**VI. Písemnosti týkající se rodinných
příslušníků původce**

181	Dopisy Bohumily Šolleové panu Kovandovi týkající se prodeje knih a zdravotního stavu PhDr. Zdeňka Šolleho (3 ks)	1988	kt 9
-----	--	------	------

V. Tiráž

Název fondu: Šolle Zdeněk, PhDr. – osobní fond

Časové rozmezí: 1942 – 1986

Metráž: 1,15 bm

Počet inventárních jednotek: 181

Počet evidenčních jednotek: 182 (9 kartonů, 2 listiny, 171 fotografií)

Uložení: Státní oblastní archiv v Zámrsku

Stav ke dni: 21. 4. 2009

Doba zpracování: 8. 2007 – 4. 2009

Zpracovala a pomůcku sestavila: Kateřina Kovaříčková

Práci schválil: Petr Zimmermann, prom. hist.

Počet stran: 44

Číslo archivní pomůcky: 8799

Číslo NAD: 2228

VI. Závěr

Tato práce, Šolle Zdeněk, PhDr. – osobní fond (1942 – 1986). Inventář, je určena k praktickému používání. Tudíž její nejdůležitější vlastností je funkčnost. Jedná se o klasickou archivní pomůcku, sestavenou podle vzoru zakotveného ve vyhlášce č. 645/2004 Sb.

Fond byl a je uložen v SOA v Zámrsku. Inventář sestává z úvodu, inventárního soupisu a tiráže. Úvod k inventáři je částí, která je badateli mnohdy využívána jako odborná literatura. Má pět částí. V první kapitole je rozebrán život PhDr. Zdeňka Šolleho s přihlédnutím k jeho vědecké činnosti v oblasti historie. Druhá kapitola pojednává o dějinách fondu, jeho přesunech, koupi atd. Třetí je potom archivní charakteristika fondu, kde jsou podrobněji popsány pořádací postupy se zdůvodněním, proč jich bylo užito, vyjádřením k dřívějšímu uspořádání a schématem mapujícím současné uložení. Ve čtvrté kapitole je shrnuto badatelské využití fondu a v poslední části pak údaje o archivním zpracování.

Jako v každém fondu, i zde zůstává několik otázek, které už nebudou zodpovězeny. Kdo se skrýval za křestními jmény v dopisech? Jaký měli korespondenti mezi sebou vztah? Jak moc se musel tento člověk uskromňovat tam, kde mu nebylo přáno? To si lze jen domyslet.

Snažila jsem se co nejpřehledněji a nejsrozumitelněji podat veškeré informace, které jsem měla možnost zhodnotit a následně zpracovat. Věřím, že tato pomůcka bude dobrým začátkem pro studium látky, kterou fond nabízí.

VII. Anotace

Kovaříčková Kateřina

Katedra historie, Filozofická fakulta Univerzity Palackého Olomouc

Název práce: Šolle Zdeněk, PhDr. – osobní fond (1942 – 1986). Inventář

Vedoucí práce: PhDr. Karel Chobot

Počet stran: 44

Počet titulů použité literatury: 9

Klíčová slova:

osobní fond, PhDr. Zdeněk Šolle, Rodinný archiv Piccolomini, Guido Bentivoglio, Galileo Galilei, Savojsko, doba pobělohorská, třicetiletá válka, Itálie, 2. světová válka, Muzeum hlavního města Prahy, Muzeum Čelákovice, Muzeum Humpolec, Státní oblastní archiv Zámorsk

Charakteristika bakalářské diplomové práce:

Bakalářská diplomová práce byla zpracována jako klasický inventář k archivnímu fondu. Jedná se o osobní fond PhDr. Zdeněk Šolle. Podoba inventáře je zakotvena ve vyhlášce č. 645/2004 Sb. v příloze 2. První a nejrozsáhlejší kapitola inventáře tvoří převážně životopis PhDr. Zdeněka Šolleho, archiváře SOA v Zámorsku, který dříve působil jako učitel na střední škole a pracovník v muzeu. Další uvedené údaje se týkají samotného pořádání fondu, jeho rozsahu, skartace, předchozího zpracování a současného stavu.

VIII. Seznam literatury a pramenů

Literatura:

- BENEŠ, F.: *Sbírka opisů z vatikánských a italských archivů ve Státním ústředním archivu v Praze*. In: SAP, 1966, s. 519-537.
- EDEREROVÁ, R. – PODANÝ, V.: *K problematice osobních archivních fondů*. In: Sborník archivních prací 34, 1984, č. 2, s. 310 – 350.
- HOFFMANNOVÁ, J.: *Osobní, rodinné a rodové archivy*. In: Archivní časopis, 45, 1995, č. 4, s. 221–229.
- HOFFMANNOVÁ, J. – PRAŽÁKOVÁ, J.: *Biografický slovník archivářů českých zemí*. Praha 2000.
- HROMÁDKA, J.: *Pozoruhodná památka – Rodinný archiv Piccolomini (1431 – 1881)*. In: Sborník SOA v Zámrsku 6, s. 283 – 300.
- Metodické návody a instrukce pro zpracování archivního materiálu*. Příloha SAP 1960, č. 2.
- ŠOLLE, Z.: *Galileo Galilei, nový pohled na pověstný proces*. In: Studiae Comenia et Historica 7, Uherský Brod 1977.
- WURMOVÁ, M.: *Z problematiky písemných pozůstalostí*. In: Archivní časopis, 9, 1959, s. 14 – 25.
- Vyhláška č. 645/2004 Sb. ze dne 13.12.2004, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů*.

Prameny:

- Státní oblastní archiv v Zámrsku, Osobní fond Šolle Zdeněk, PhDr. (1942 – 1986).
- Státní oblastní archiv v Zámrsku – spisovna: osobní spis Zdeněk Šolle, 1971 – 1977.
- Státní oblastní archiv v Zámrsku – spisovna: list fondu Zdeněk Šolle – osobní fond, NAD 2228, 1989 – 1995.

IX. Resumé

Zusammenfassung

Diese Bakalararbeit wurde als klasischer Inventar zum Archivfond konzipiert. Es handelt sich um einen privaten Fond Herrn PhDr. Zdeněk Šolle (1942 – 1986). Die Gestalt des Inventars ist in der Kundmachung Nr. 645/2009 Sml. verankert.

Die Archivalien sind im Staatsarchiv in Zámrsk aufbewahrt. Sie wurden in 1995 von der Frau des Zdeněk Šolle, Bohumila Šolleová, gekauft, unter Nummer 1/1996 erfasst. Erste und umfangreichste Kapitel des Inventars bildet der Lebenslauf von PhDr. Zdeněk Šolle, Archivar von SOA in Zámrsk.

PhDr. Zdeněk Šolle wurde am 24. Dezember 1913 in Prag geboren. Seine ganze Kindheit hat er in Prag verlebt. Nach dem Abitur hat er an die Karls Universität angenommen. Hier hat er Historie und Philosophie studiert. Er hat fliessend deutsch, italienisch, französisch, lateinisch und passiv auch spanisch gesprochen.

Nach der Krieg, wann die Universitäten geschlossen worden, hat Zdeněk seine Studium abgeschlossen. In 1947 hat er auch die Rigorosprüfung abgelegt.

In dieser Zeit war Zdeněk früher tätig als Lehrer an einer Mittelschule und dann als Museummitarbeiter, in Prag, Iglau usw. In 1971 mussten er und seine Frau nach Nový Dvůr wegen die Krankheit seiner Schwiegermutter umziehen. Hier hat er begonnen die Arbeitsstelle im Fach zu finden. Er hat ihm im Staatarchiv in Zámrsk gefunden. Hier hat er bis 1977 gearbeitet. Dann ist er in die Rente gegangen. Obwohl er der Rentner war, hat er wissenschaftlich aktiv bis seinem Tod in 1988.

Weitere eingeführte Angaben betreffen Fondveranstalten, seinen Umfang, Skartierung der Schriftgüter, frühere Verarbeitung und gegenwärtigen Zustand.